

ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΥ ΚΑΤΑ ΤΟ ΙΦΤΑΡ, ΕΠΙ ΤΗ ΑΡΧΗ ΤΟΥ ΡΑΜΑΖΑΝΙΟΥ

Ἐξοχώτατε κ. Πρόεδρε,

Κυρίαί καί κύριοι,

Ἡ περίοδος τῆς νηστείας δέν ἀποτελεῖ μόνον προετοιμασίαν διά τήν ὑποδοχήν μεγάλων θρησκευτικῶν γεγονότων καί ἑορτῶν, ὅπως τῆς ἑορτῆς τοῦ (Ραμαζανίου), ἀλλά ἀποτελεῖ καί εὐκαιρίαν πνευματικῆς αὐτοσυγκεντρώσεως καί περισυλλογῆς. Καί τοῦτο, διότι ὁ ἄνθρωπος, ὡς δημιουργημα κατ' εἰκόνα τοῦ θεοῦ, δέν ἀποτελεῖ αὐτόνομον βιολογικήν ὄντοτητα, ἀλλά καί ψυχικήν τοιαύτην. Ἡ ψυχική ἀκριβῶς ὑπόστασις τοῦ ἀνθρώπου, εἶναι αὐτή ἡ ὁποία ἔχει ἀνάγκην ἀναλόγου τροφῆς, ἡ δέ τροφή αὕτη εἶναι πνευματική. Τό χαρακτηριστικόν δέ τῆς πνευματικῆς τροφῆς, εἶναι ἡ συμβολή αὐτῆς εἰς τήν ἐπικοινωνίαν μετά τῆς πηγῆς τῆς ζωῆς, τοῦ θεοῦ, ὁ ὅποιος «**ἀγάπη ἐστίν**», ἡ δέ ἀγάπη τοῦ θεοῦ ἐκφράζεται καί ἐκδηλοῦται διά τῆς κοινωνίας καί τῆς ἀγάπης μεταξύ τῶν ἀνθρώπων. Ὅπως ἡ ὑπαρξις τοῦ ἀνθρώπου δέν δύναται νά νοηθῆ ἄνευ τοῦ θεοῦ, οὕτω δέν δύναται νά νοηθῆ ἡ κοινωνική καί πολιτική ζωή τῶν ἀνθρώπων, ἄνευ τῆς μετ' ἀλλήλων συνυπάρξεως καί συνεργασίας, αἱ ὁποῖαι βασίζονται εἰς τό ἀδιαμφισβήτητον γεγονός, ὅτι εἶναι κοινή ἡ πηγὴ τῆς ἡμῶν ζωῆς, ἀλλά καί τό τέλος τῆς ζωῆς, δηλαδή ὁ θάνατος.

Ἡμεῖς ἐκ μέρους τῶν Χριστιανικῶν Κοινοτήτων, ἀλλά καί προσωπικῶς ὡς Πατριάρχης Ἱεροσολύμων, διάδοχος τοῦ Πατριάρχου Σωφρονίου καί θεματοφύλαξ τῆς ἐπί τοῦ Χαλίφου Ὁμάρ Χαττάπ συναφθείσης ἰσλαμο-χριστιανικῆς Συνθήκης, εὐχαριστοῦντες τήν Αὐτοῦ Ἐξοχότητα τόν Πρόεδρον τῆς Παλαιστινιακῆς Ἀρχῆς, κ. Ἀμποῦ Μάζεν, διά τήν δοθεῖσαν εἰς ἡμᾶς εὐκαιρίαν, ὅπως καταστῶμεν κοινωνοί τῶν θρησκευτικῶν τούτων ἑορτῶν, εὐχόμεθα, ὅπως ἀξιωθῶμεν νά γίνωμεν καί κοινωνοί ἑορτῶν διά πολιτικήν πλέον καί ἐθνικήν παλιγγενεσίαν, ἀλλά καί ἐκπλήρωσιν τῶν λοιπῶν προσωπικῶν ἐθνικῶν καί πολιτικῶν στόχων τῆς Αὐτοῦ Ἐξοχότητος. Εὐχόμεθα, ἐπίσης, ὅπως ἐπικρατήσῃ εἰς τόν τόπον μας ἡ εἰρήνη, ἡ δικαιοσύνη καί ἡ καταλλαγὴ, πρὸς ὄφελος τοῦ χειμαζομένου Παλαιστινιακοῦ Λαοῦ καί πάντων τῶν κατοίκων τῆς Ἁγίας Γῆς.

Ἐτη πολλά καί εὐλογημένην νηστείαν !